

Symptom på konflikt mellan öst och väst

1. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$

Handelsministrar
från fyra länder
till Stockholm.

Vid Hörbymarknaden
går utgjorde tillförseln av smågrisar 250—300. Efterfrågan var god, och samtliga såldes. Noteringen blev förändrad och var för större 59—60, medelstora 53—58 samt för minsta 45—52 kr. I enstaka fall såldes för stora grisar 68 kr.

Salubrin är utmärkt vid lindrigare fall av hemorrojder

Dagens namn:
SIGNÉ.

Solen går upp kl. 4.54 och ned kl. 7.34.

Morgondagens namn:
BARTOLOMEUS.

Solen går upp kl. 4.56 och ned kl. 7.32.

SOJUNGFRU EFTERLYSE!

En Hollywoodregissör med namnet Nunnally Johnson har fått en svår not att knäcka, då han beslutat spela in en film på grundval av den populära "Peabody's mermald", i vilken handlingens femte fiktiva är en sojungafru, som Mr. Peabody en dag hittar vid sjöstranden, tar med sig hem och förvarar i badkaret, vilket förorsakar en hel rad komplikationer för Mr. Peabody's äktenskap.

Nu är regissören desperat, ty han vet inte, var han skall få tag i en sojungafru. Han har försökt alla möjliga utvägar, och det berättas nu från Hollywood, att han häromdagen sände ett telegram till Errol Flynn, då han fick höra att denne skall begå sig ut på en kryssning i sydliga vatten.

"Dear Errol", skrev han, "behöver en sojungafru stop ser du någon sänd henne omgående stop hederlig betalning". Nästa dag skickade han ett nytt telegram till Errol Flynn, då han fick höra att denne skall begå sig ut på en kryssning.

— Om ni hittar någon sojungafru, så håll ni ett öga på Errol.

Under beredskapstiden fick "Julie" av civila maktigt direktör — läste om att när kriget tog slut skulle "Julie" titta upp på kontoret och få en lämplig anställning. Så blev det också — "Julie" fick jobb som extra kontorsbud.

En dag kom direktören från en besök och "Julie" stegade lugnt in till direktören, som satt i styrelsesammanträde, och anmälde besöket med orden.

— Kalle, det är en bön, som vill träffa dej!

Dagen därpå flyttades "Julie" till lagret.

Gustafsson: — Den här nye skol-läraren har slätt min pojke.

Överläraren: — Åja, han har något pojkens, så hade han nog gjort sig förtjänt av det.

— Ja, men de ä la förbjudet te ä så ongrarna i skolan.

— Jo, ju, men det kan väl inte ha varit så farligt. För resten — när Gustafsson kommer hem och är full så brukar ju Gustafsson slå både hustru och barn.

Gustafsson vänligare: — Jassa, va karn fuller — ja, då ursäktar ju gärna.

FEL MED POANGER.

Bröderna Nilsson (d. v. s. Tryckfelenilsson och Ombytrynilsson) kan ge vem som helst gråa hår. Här en liten provkarta på vad de åstadkommit under senare tid:

"Svart katt får god anställning i damfriserings D. t. k. anv."

"Kviga med anlag för teckning, erh. genast elevplats. Svar etc."

"Enkel och glad flicka borttappad vid Vandrarehemmet, Bosjökloster, Vedergräddning, Tel. 00000."

Fy skäms på sig, Ombytrynilsson! Och så var det brodern.

"... trafikhedersskölden tilldelades personer kända för mångårigt hänsynslöst uppträdande i trafiken."

Och i en dödsannons:

"Själen mot syndarna lilar att i skönare världar bo."

Att Gustaf, vår kung alltså, fick ett gott skrätt från man hoppas, då han läste: att han yttrat följande i sitt tronställe: "... och förbliver med all kunglig nöd och..."

Och slutligen kan noteras att "officianten nedlade en bön från V:s kyrkliga styrelse."

ATHEAR NUDISM.

Vi gör våra barn en oöverdäglig tjänst genom att göra nakenheten till vardagsmat i våra hem, (Insländare i AB.)

i DAG

stötte vi på föreståndaren för Lagårdens Emil Ehdénborg. Det blev en rätt givande pratstund, ty hur det nu var, så kom samtalet in på turisttrafiken och i det hänseendet är Emil på sin egen gata. Som vandrarehemschef har han givetvis rätt mycket att berätta.

— Vi ha haft 800 besök hitills på vandrarehemmet i år. Och det är rekord, sedan vandrarehemmet tillkomst år 1939. Vi ha faktiskt inte enda gång vid denna tiden på året varit uppe i över 700. I fjor, som dock var ett av de bästa åren, hade vi 125 besök mindre!

— Mest svenska turister förstås.

— Ja, det måste man ju säga. Men vi ha också haft många danskar, norrmän och finnar. Och så ha vi haft så pass långväga gäster som tjekkar, greker och belgier. Och allt har gått bra. Maximum gäster, som vi kunna ta emot är 24, och den siffran kom vi upp i varje natt under hela juli månad.

— Med så mycket utlänningar blir väl hr Ehdénborg en rätt språkbevandrad man?

— Ja, numera förtägar jag utlänningarna rätt bra. Tyska och engelska talar de ju i allmänhet så det går ju skapligt att förstå dem. Grekerna talarde engelska och det var faktiskt lättare att förstå dem än många danskar.

— Vad är det för folk mest, som är ute och reser?

— Bland våra egna landsmän är givetvis alla kategorier representerade. Bland utlänningarna är det mest studenter. De besöker ha något samband med studentutbytena, tjekerna och grekerna voro medicine studenter, för att ta ett exempel.

— Och hur känns det att vara vandrarehemschef?

— Turisterna uppför sig ju bra — och då får man vara belåten. Alla som tagit in på Lagårdens, ha varit storbetalarna över att kunna få tag över huvudet. Och särskilt när man hjälpt dem att torka lite kläder — det är inte många vandrarehemschefer som är så inriktade, att de ha torkrum disponibla och värmenanna tillgängligt mitt i sommaren — har det varit mycket roligt att vara värdd och möta den stora tacksamhet, som strålar in till mötes. Och turisterna ha ofta varit genomblöta i år, så torkrum och värmenanna har kommit väl till pass...

Och därmed hastade hr Ehdénborg vidare. Han hade nämligen bråttom. Var som bäst i färd med att sprida reklam om en tillställning på Lagårdens på lördag kväll.

Sommargästerna vid Mellbystrand

draga hemåt. Ett absolut otelbart tecken på, att sommaren går mot sin final och att hösten så småningom är i anmars.

Bland de hemvändande sommar-gästerna befinner sig också F. Anker-Paulsen, den norske författaren, som räknar Danmark som sitt andra fosterland. Han trivs alldeles utmärkt i våra sydhalländska byer och det skall mycket stora hinder till för att han inte skall infinna sig här med sin cykel, sin skrivmaskin och sitt oföörbrännliga goda humor. Några veckor på samsommaren har han varit här och är återvändande till sitt land igen.

Laholm är den bästa stad i världen, säger den förunderligt vitala mannen, som vid sidan av sitt författarskap också är en bekant vinterbadare. Och när man badar i Mellbystrand, så känner man sig 50 år yngre! Det är här som man håller mig ung. Det är gott med jod i vattnet och på stranden. Vattnet är rena hölsvattnet!

Ett enastående gott betyg åt Mellbystrand, som absolut öfverbör för dra upp publikfrekvensen 50 proc. och sätta full fart i hotellbygget. Vi ha förtärligt aldrig hört talas om, att det skulle finnas särskilt mycket jod i Mellbystrand, men det må nu en gång stå för Anker-Paulsens egen räkning. Men folket i landskommunen kan allt strama upp sig över sin fina badstrand. Nu stiga förtärligt tompriserna igen, ty den hemvändande författaren säger vidare:

Tänk om den sanden och det vattnet legat vid Long Island — då hade Laholm varit miljonärernas och miljardärernas stad! Vid Mellbystrand finns det det finaste vattnet, som finns i världen. Det finns jodvattnet där nere. Och ozonvatten är fin och särskilt välgörande. En Sjalapin eller Gigli skulle känna på det vattnet! Tänk vilken underbar förmåga det skulle ha på deras röst!

Anker-Paulsen gör i vardagslag någonting annat än badar. Han skriver böcker. Långa romaner. Sedan han var här sist har han hunnit med att skriva fortsättning på sin "Ziggeuner". Nämligen romanen "Ziggeuner". Och på den har följt "Lilla Sivert-propheten". Och på den "Englar och demoner". Allt detta är ett romanverk, som hör samman. Han säger sig vidare ha fullbordat en roman: "Genier och gott folk i himlen" samt en annan, som heter "Katlen som skröf". Dessa två är på vers.

En produktiv och arbetsam man, denne Anker-Paulsen! Har det inte föresten kunnat utläsas på vår förtärliga avdelning under hans vistelse i våra bygder?

Det lackar som sagt till säsongfinal vid våra badorter. Det är inte bara sommargästerna, som nu överger dem. Även badortshotellen släppligen. För Mellbystrands del blir det skördefest på söndag kväll. Sedan är det absolut slut för i år med det roliga där ute.

Direktör Holger Fogelclou har gjort sin första säsong som hotell-direktör vid Mellbystrand. Det kan ha sitt intresse att höra hotellmannen syn på säsongen vid vår badort.

Säsongen har varit relativt hygglig. Men det har varit delat med gäster i augusti, rena bakslaget. Värdet har naturligtvis spelat sin roll. I juli var det däremot bra. För övrigt fall jag säga, att gästerna varit trevliga... Och kontakten med myndigheterna och de kommunala förordningarna enbart angenäm. I stort sett är jag nöjd... Och jag hoppas, att mina gäster varit lika belåtna med vad badrestaurangen har kunnat förmått...

Önskemålet är förstås, att vi skall få flera rum och rumshotellet är därför efterlängtat, när det nu blir av. Det hänger på byggnadstillståndet! Annars behövs det allt för väl. Det 50-tal nya rum, som därmed skulle tillföras badorten, skulle göra idel gott... Rumsbristen är till högsäsongen ett stort problem, som jag säger... För övrigt är det inte alltid, att de, som ha rum att hyra ut, lägga manken till för att göra dem så trevliga för sina gäster, som de skulle kunna bli!

Och så till slut kunna vi tala om för många Mellbystrandsfröjdare, att direktör Fogelclou ligger i underhandlingar om rensagsgång av årets succéerster.

Tjusigt, sade en ung dam. Folkets röst!

Junex vill skapa medborgarstad av modernt snitt i Skånes Fagerhult.

Ett gott samarbete mellan industri och kommun bär gott för framtiden.

Mycket har gjorts men moderna

arbetsbostäder, medborgarhus och skola står nu på programmet

På andra sidan länsgränsen — i Kristianstads län — ligger Skånes Fagerhult. Det är en kommun, som vi sydhalländingar och främst då särskilt en kommun — Hishult — har haft mycket att göra med genom tiderna. Trots att de båda kommunerna ligger i olika län och i olika stift bilda de likväl en kyrklig enhet. Ett förhållande, som inte alltid varit det lättaste att bemästra. Och trots många försök har det inte kommit någon ändring till stånd.

Men det är inte de kyrkliga förhållandena, som skall behandlas nu. Skånes Fagerhult är mera känt för något annat och det är en förmållig konfektionsfabrik, som vuxit fram här under de senaste decennierna. Den har fått namnet Konfektions-Kompaniet och ägdes av konstl John Hjelm-Lundberg samt ingår i de bekanta Junex-fabrikerna, vars huvudfabrik är förlagd till Huskvarna.

Orsaken till att fabriken förädlades till Skånes Fagerhult är oss faktiskt inte bekant, men närheten till Örkellunga, där konsult själv gjorde sina första lärospän inom konfektionsindustrin hos sin fader på Hjelmfabriken, har väl haft sitt att betyda. Det är emellertid ett intressant experiment — intressant just i dessa tider, då det talas så mycket om att differenciera näringslivet på landsbygden och förlägga småindustri ut i bygderna. Och man måste — även efter bara en hastig visit — konstatera, att försöket slagit väl ut.

Alldeles speciellt i dessa tider med så ringa tillgång på arbetskraft är just detta industrins största problem. An svårare blir det givetvis för landsbygden att kunna konkurrera med storstäderna om den fatala arbetskraften och allra värst blir det givetvis när det är fråga om kvinnlig skild. Då gäller det för företagen att kunna skapa likvärdiga betingelser med städerna. Det var främst för att visa, vad som i detta hänseende gjorts vid Junexfabriken i Fagerhult, som företagsledningen för några dagar sedan inbjudit en del pressrepresentanter. Och man måste erkänna, att man blev imponerad av vad man såg både inom och utom fabriken.

Junexfabriken är ingen sköterkastad industri, som bara sköter sitt. Nej, det är ett målmedvetet framtidsriktigt företag, som känner sig till ett med orten och som med sina stora ekonomiska resurser försöker att skapa fram en idealisk medborgarstad där för endast fanns skog och berg. Men så har man också haft professor Asplund och en del av hans elever vid Tekniska högskolan till hjälp. Och i den jungfruliga terrängen, där de gamla små höjdskillnaderna äro de enda hindren, bör det ju också kunna göras något. Mot som när stadsplanerarkitekten har den befintliga bebyggelsen att dras med.

Typiskt för det hela är, att vi mitt ute i skogen stannade och så förklarade vår elccorn, disponent Lindblad, att här skall den nya

skolan ligga. Till den har Junex skänkt tomt och byggnadsbidrag. Och det dröjer väl inte så lång, förrän den kommer till stånd, ty den behövs verkligen i det starkt växande samhället. Intill denna planerar man ett medborgarhus och till detta har Junex skänkt 100.000 kr. Det skall omfatta samlingslokaler, folkrestaurang, dans- och bioklubb, sjukstuga och mycket annat. Även här bekostar bolaget både tomt och vägar. En utbyggnad i skogen pekar disponenten stolt på. Det skall bli en planad och centrum i den nya medborgarstaden. Själva tycker han att "Solnedgången" blir ett både vackert och symboliskt namn, ty från radhusen ser man solnedgången just i denna glänta. Och då får man ju hålla med på att det passar bra.

Med alludering på det yrke som utövas av hyresgästerna har de fem husen döpts till: Fingerborgen, Nalösgat Trädrulen, Saxen och Presshatten. Skyllar utanför husen och lysande nummertavlor ovan dörrarna vägleda besökaren.

Varje lägenhet består av ett rumsligt rum, tambur och kök. Uppvärmningen sker från konfektionskompaniets centralvärme.

En trevlig vrå i ett av Junex flickrum.

Eftersom vi ändå äro inne på vad bolaget gjort för samhället, måste man först och främst nämna den pampiga idrottsplatsen i Junexvallen har den också fått. En underbar natur, med höga furor som vindskydd omkring, ligger denna, den vackraste och mest välsköttade bland idrottsplatser. Här saknas varken omklädnadsrum eller övertäckta läktare och att idrottsintresset även bland flickorna är stort förstås av sig självt.

I sitt hänsynsfulla förhållande till disponent Lindblad, att fabriken till 75 procent är beröende av den kvinnliga arbetskraften och hur svårt det är att fånga den och behålla den vet väl alla. Därför måste man göra alla ansträngningar för att få behålla flickorna. Här därför varit Bostadsfrågan och efter att ha försökt olika vägar har man nu nått fram till en lösning, som man anser vara idealisk.

På en liten grusbak bakom fabriken — en med vacker utsikt över

meningsfullhet och vatten kommer från vattenverket.

Rummen är i sitt slag idealiska för en ensamtstående dam med skjutdörrar, som avrymna kapprummet och kökvrån, inbyggda skåp, praktiga garderobstrummen och ett nätt litet kök med elektrisk kokplatta och skaffer, rostfritt stål på diskbänken, fack och hyllor, varjämte i köllarna finns tillgång till skåp för konserver och syl, kylskåp o. s. v.

Rummen, som utnyttas till den billiga hyran av sju och femtio i veckan, är smakfullt, gediget och ändamålsenligt inredda. Där finns skåp, sekretär, fatöl, Windsorstolar, gungstol, bord och nattduksbord. Textilerna är hällna i modern, ljusa mönster och interiören gör ett både uttalande och hemtrevligt intryck.

Vi ha åstadkommit detta för att få flickorna att trivas och stanna, förklarar disponent Lindblad, som även ger en redogörelse för de olika sociala förmåner, som arbetarna ha att tillgodosägra sig. Men i klar insikt om, att den specifikt kvinnliga industrin också behövs ha en motiv, har Junex i en i d. torvströfabrik startat en snickerifabrik, som f. n. är fullt sysselsatt med att tillverka radiogramfoner. Även här har man mera att göra än man hinner med.

Som avslutning på rundvandringen i den framtidsägande industrin och den mönsterstad, som håller på att skapas tar vi så en titt på fabriken. Här äro c:a 250 arbetare, de flesta kvinnliga, i full gång med att skära till och sy kostymer. Här finns specialmaskiner för all sorts sömnad och här går det undan med liv och fart. Men så sker också allt arbete på akord. I färdiglagret huserar oss en stilig anblick av långa raderna färdiga kostymer, men här äro amoröretas är trots de stora utrymmena allt för trångt.

(Forts. å sid. 6)

O tack

— pensionärens lön

En tryggad ålderdom — är det inte slutmålet för de flesta av oss? Otaliga människor i vårt land betalar med stora förtärligheter avgifterna till pensionen. Men tryggheten för framtiden är värd uppföringar...

När penningvärdet försämrats, då försämrats också pensionärens existensmöjligheter. Har inte den, som arbetat ett helt liv, rätt att vila de sista åren — utan ekonomiska bekymmer?

Högern

kräver ett fast penningvärde

(Aannons)

Alla lägenheterna ligger i zig-zag, så att alla få södersol.

